

dr hab. Joanna Krempeć-Kaczor

Bydgoszcz, 7.01.2022 r.

Akademia Muzyczna im. F. Nowowiejskiego

w Bydgoszczy

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym dr Kamila Łomasko

w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne

Zleceniodawca recenzji

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina na podstawie uchwały Rady Dyscypliny Artystycznej z dnia 26 października 2021 roku.

Dołączona dokumentacja:

1. Wniosek przewodni Kandydata
2. Dane wnioskodawcy
3. Kopia dokumentu potwierdzającego nadanie stopnia doktora
4. Autoreferat
5. Najważniejsze osiągnięcie artystyczne:
płyta CD „A Virtuoso Double Bass *Hindemith Lason Rota*”;
Kamil Łomasko, kontrabas; Karina Komendera, fortepian
wydawnictwo Acte Prealable 2021
6. Wykaz osiągnięć artystycznych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny artystycznej sztuki muzyczne.

Podstawowe dane o Habilitancie

Kamil Łomasko ur. 15.10.1982 roku w Białymstoku.

Wykształcenie

- stopień magistra sztuki – Akademia Muzyczna im. F. Chopina, filia w Białymstoku 2006 r. (dyplom z wyróżnieniem);
- stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka - Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina, Wydział Instrumentalny 2014 r., na podstawie rozprawy doktorskiej „Bel canto w wybranych utworach na kontrabas Giovanniego Bottesiniego”.

Nagrody na konkursach muzycznych, stypendia, nagrody

- Ogólnopolskie Przesłuchania Uczniów Klas Wiolonczeli i Kontrabasów w Elblągu (rok 2000), II nagroda;
- Stypendium Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci (rok 2000);
- VII Ogólnopolski Konkurs Kontrabasowy im. A.B. Ciechańskiego w Poznaniu (rok 2002), wyróżnienie;
- I Ogólnopolski Akademicki Konkurs Kontrabasowy w Łodzi (rok 2006), wyróżnienie;
- Stypendium „Młoda Polska” (rok 2015);
- Konkurs Osobowości Kontrabasowych – Wrocław 2013 , wyróżnienie;
- Brązowy Medal za długoletnią służbę nadany przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę z okazji 65.lecia Opery i Filharmonii Podlaskiej (rok 2019).

Dorobek artystyczny od uzyskania stopnia doktora

Na dorobek artystyczny dr Kamila Łomasko uzyskany po otrzymaniu stopnia doktora, składają się 22 koncerty i recitale solowe oraz 17 koncertów kameralnych. Dr Kamil Łomasko regularnie występuje jako prowadzący grupę kontrabasów Opery i Filharmonii Podlaskiej – Europejskiego Centrum Sztuki im. St. Moniuszki w Białymstoku – ponad 70

koncertów oraz udział w 8. premierach oper, operetek, bajek i musicali (I głos od 2014 roku). Jako lider grupy kontrabasów dokonał nagrań czterech płyt CD z OiFP z muzyką Krzysztofa Pendereckiego, Stanisława Moniuszki, Wojciecha Kilara, Mariana Borkowskiego, Zygmunta Stojowskiego, Pawła Łukaszewskiego, Marcina Gumiełi. Trzy z nich uzyskały nominację do Nagrody *Fryderyk*.

Ocena dzieła artystycznego

Habilitant jako główne osiągnięcie w rozumieniu art. 221 ust.10 ustawy z dnia 2018 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, wskazał płytę CD „A Virtuoso Double Bass *Hindemith Lason Rota*” wydaną w 2021 roku przez wydawnictwo Acte Prealable, która jest efektem współpracy z pianistką Kariną Komenderą. Na płycie znajdują się nagrania następujących utworów:

1. Paul Hindemith – *Sonata na kontrabas i fortepian* (1949)
2. Aleksander Lason – *Muzyka w czterech częściach* na kontrabas i fortepian (1977)
3. Nino Rota – *Divertimento concertante* (1971)

Paul Hindemith – *Sonata na kontrabas i fortepian* (1949)

Nagranie *Sonaty* Hindemitha odznacza się głębokim zrozumieniem klasycznej konwencji, ale również głęboką ekspresją w przekazie lirycznej melodyki. Całość jest przemyślana pod względem artystycznym.

Część pierwszą *Allegretto*, Habilitant wykonuje z należytą gracją i odwagą. Dialog między instrumentami jest doskonale słyszalny, co świadczy o dogłębnej analizie dzieła pod względem zastosowanych środków kompozytorskich. Dr Kamil Łomasko wyraziście buduje frazę opierając się na ciekawej artykulacji i dynamice. W drugiej części *Scherzo. Allegro assai*, wykonawcy posługują się artykulacją odpowiednią dla charakteru *scherzo*. W odcinkach kontrastowych (śpiewnych) słychać piękne *vibrato* kontrabasisty oraz przemyślane prowadzenie frazy. Pewnym niedopatrzeniem jest wykonanie ostatniego dźwięku (artykulacja *arco*). Kompozytor nie zapisał zmiany na *arco*, więc do końca ogniwa powinno pozostać *pizzicato*. Ja osobiście nie znam materiału nutowego, w którym byłaby sugestia wykonawcza

ostatniej nuty *arco*. Część trzecią *Molto Adagio. Lied. Allegretto*, Habilitant rozpoczyna tworząc niesamowity nastrój tematu, a dalszy przebieg części jest czytelny w odbiorze. Szczególną uwagę przykuwają recytatywy, wykonane w sposób wyrazisty i dojrzały. Nie do końca jest dla mnie zrozumiały podział części trzeciej na trzy segmenty (trzy osobne pliki). W przebiegu ogniwa kompozytor nie zasugerował przerw pomiędzy poszczególnymi wariacjami. Jeśli odtwarzamy płytę jako CD, to zapewne to nie przeszkadza, ponieważ ścieżki odtwarzają się automatycznie. Jednak kiedy słuchamy uruchamiając „ręcznie” każdy plik, dużym zaskoczeniem jest nagłe przerwanie narracji muzycznej.

Aleksander Lason - *Muzyka w czterech częściach na kontrabas i fortepian (1977)*

W kolejnym utworze Habilitant znakomicie pokazał bogatą paletę brzmieniową. Nielatwe kontrasty dynamiczne czy przesunięte akcenty wykonane są w sposób wyrazisty. Zapisane przez kompozytora efekty w postaci *non vibrato*, a po chwili *vibrato, sul ponticello* oraz dwudźwięki w niskich rejestrach brzmią doskonale. Otwierająca utwór *Przygrywka choralowa* brzmi na początku wręcz ludowo, a pojawiające się kontrasty są rzeczywiście zaskakujące (zgodnie z zapisem kompozytora). Kolejny *Taniec* posiada skoczny charakter i wyraźnie słyszalna jest taneczność, którą celowo kompozytor zaburza przez nieregularne akcenty. Trzecie ogniwo, *Pieśń*, od początku wprowadza słuchacza we właściwy nastrój spokoju *tranquillo*, a pięknie wykonane fluktuacje dynamiczne i intonacyjne dodają ekspresji. Kończący dzieło *Final z kadencją* to pokaz pełen energii i wirtuozerii Habilitanta, sama kadencja zaś, wykonana perfekcyjnie.

Nino Rota – *Divertimento concertante (1971)*

Divertimento Nino Roty nie należy do pozycji prostych i wielu kontrabasistów nie podejmuje się wykonania tego dzieła. Nagranie dr Kamila Łomaski cechuje wysoka sprawność techniczna, swoboda i precyzja gry, a także dobre rozplanowanie czasu w muzyce i różnorodność artykulacyjna. Kontrabasista prezentuje solidny warsztat instrumentalny, logiczne frazowanie i przemyślenie formy, precyzję w odczytaniu tekstu muzycznego i dbałość o jego realizację. W wykonaniu Habilitanta mamy do czynienia z dojrzałą prezentacją o jasnym przekazie muzycznym.

Cześć pierwsza *Allegro* (określenie tempa *Allegro moderato*) cechuje śpiewność we fragmentach lirycznych i różnorodność artykulacyjna w odcinkach figuracyjnych; wyraziste jest również budowanie frazy. W części drugiej *Marcia* (dookreślone przez kompozytora *Alla Marcia, allegramente*), Habilitant w doskonały sposób prezentuje „marszowy” charakter, wyrażający się w odpowiedniej artykulacji i dynamice uzyskując momentami wręcz sarkastyczny charakter. Cześć trzecia *Aria* (tempo *Andante*) to pokaz znakomitej współpracy pomiędzy partnerami. Słychać nie tylko doskonale prowadzenie frazy, ale również piękny dialog pomiędzy kontrabasem a fortepianem. Fragmenty, w których jeden instrument przedstawia temat są tak budowane, że partner niemalże „unosi” melodię główną. Finał *Allegro marcato* to zdecydowanie najtrudniejsza część, w której kompozytor przeprowadza motyw czołowy przez szereg progresji. Poza kwestiami intonacyjnymi (dwudźwięki, akordy) dodatkowym utrudnieniem jest szybkie tempo. Dr Kamil Łomasko wykonuje tę część z niezwykłą precyzją artykulacyjną i intonacyjną. Zrozumienie intencji kompozytora jest słyszalne od początku do końca. Kadencja wykonana brawurowo w czytelny sposób doprowadza do wirtuozowskiej kody utworu.

W całości nagrania na podkreślenie zasługuje świetna współpraca pomiędzy wykonawcami.

Konkluzja

Po zapoznaniu się z dziełem i dorobkiem dra Kamila Łomasko, stwierdzam że, przedłożone osiągnięcie artystyczne stanowi znaczny wkład w rozwój dziedziny sztuki muzycznej i spełnia wymagania Ustawy.

Habilitant jawi się jako dojrzały artysta o ugruntowanej pozycji w świecie muzycznym, a walory artystyczne przedstawionego dzieła, oceniam wysoko. Jestem przekonana, że Kamil Łomasko w kolejnych latach nadal będzie rozwijał swój potencjał artystyczny i naukowy, służąc wiedzą i doświadczeniem pokoleniom młodych kontrabasistów.

Przedłożoną dokumentację habilitacyjną przyjmuję z satysfakcją i bez zastrzeżeń.

Joanna Węgrpić-Karow